

Szeretet

2022

DECEMBER

12. szám

KARÁCSONY

A ROMÁNIAI MAGYAR BAPTISTÁK LAPJA – ÚJ SOROZAT: XXXIII. ÉVF. – ALAPÍTÁSI ÉV: 1921

„Született nektek Úr, Krisztus” – Lk 2:11

TARTALOM

- Bemerítések Brassóban, Zilahon, Egrespatakon
- Máramarosi jubileum
- Női kerületi csendesnapok
- Az EBF tanácsulése Rigában
- Missziómunkást avattak Mihályfalván
- Lelkipásztor-beiktatás Aradon

Ő pedig nem változik, még mindig halálosan szeret! Szeretetté abban mutatta meg, hogy elküldte egyetlen Fiát, aki lemondott a Menny dicsőségéről, s emberré lett. Szívemben erre hangolódom. A karácsony erre emlékeztet. Az adventi várakozásom során erre az örömhíre akarok hangolódní. Szeretném azt ünnepelni, Aki mindent hátrahagyott értem.

Ismét karácsony van, amikor egy gyermek születését ünnepeljük, aki a júdai Betlehemben jött világra. A kérdés az: ki ez a gyermek? Rengeteg rossz válasz létezik erre a kérdésre és egyetlen helyes, amit a Lk 2:11 is megörökít: „Mert született néktek ma a Megtartó, ki **az Úr Krisztus, a Dávid városában.**” Elhiszed, hogy Jézus Krisztus Úr? Sokan rábólintanak, hogy **IGEN.** De vajon Jézus Krisztus a TE Urad is? Fontold meg jól a választ. Úr-e Jézus a te életed felett? Úr-e Jézus a szavaid, időd, vagyond, talentumaid felett?

Ő öröktől fogva úr és király, függetlenül attól, hogy te vagy én mit döntünk: „Bizonyal tudja meg azért Izráelnek egész háza, hogy **Úrrá és Krisztussá tette őt az Isten, azt a Jézust, akit ti megfeszítettek**” (ApCsel 2:36). A kérdés nem az, hogy Úrrá teszed-e Jézust az életedben, hanem az, hogy alárendeled-e magad az Ő uralmának?

Amikor egy kegyes zsidó a Szentírást olvasta, és elérkezett ahhoz a szóhoz, hogy **Úr** vagy **Jehova Úr**, akkor meghajtott a fejét és imádta Őt. Ki sem merték mondani, annyira tisztelték és félték ezt a nevet. Amikor egy írástudó a Szentírást másolta vagy fordította, és elérkezett ehhez a szóhoz, letette az addig használt tollát és újat vett kézbe, csak azért, hogy azal írja le azt, hogy **Úr**. Karácsonykor az angyalok is ezt hirdetik: **Ő az ÚR Krisztus!**

Abban az időben a zsidó vagy pogány embernek őszintén megvallani, hogy Jézus Krisztus **ÚR** nagyon sokba is kerülhetett. Ezzel ugyanis azt is kijelentette, hogy nem a császár az úr. Csak egy **Úr** van, ő pedig Jézus Krisztus. Ezért végezték ki a legtöbb hívőt abban az időben. Mert ha csak annyit mondtak volna, hogy Jézus Krisztus egy az istenek közül, → **3. old.**

A BIBLIA FÉNYÉBEN (44.)

Vendégfogadó és istálló?

Karácsonnyal kapcsolatosan elterjedt az a tévhit, hogy József és Mária útra keltek a galileai Názáretből a júdeai Betlehembe, és amikor megérkeztek, akkor teltek be Mária szülésének napjai, ezért azonnal szállásra volt szükségük. Mivel a vendégfogadóban sehol nem volt számukra hely, ezért egy „barlang-istállóban” (?) húzták meg magukat, állatok között. Így helyezte Mária az újszülött Gyermekeket egy jászolba. Ez a felfogás azonban téves lehet. A Biblia elsősorban azt írja ugyanis erről, hogy „felment József is a galileai Názáretből Júdeába, Dávid városába, amelyet Betlehemnek neveznek”. És „amíg ott voltak, eljött szülésének ideje” (Lk 2:1-7). A leírásban nincs szó fogadóról, fogadóról, házról-házra való rohangálásról, nincsenek állatok, nincs istálló.

A Római Birodalomban elrendelt népszámlálások az adózás céljából történtek, és általában több mint egy évig, néha másfél évig is eltartottak. József azért indult Betlehembe, mert neki és a családjának birtokai, tulajdonai lehettek ott, amelyek adózási kötelezettségeit ott alapították meg. Tehát nem egy teljesen idegen, ismerősök és rokonok nélküli településre indultak, hanem onnan származtak. Nem kellett rohanniuk, hogy pontos időre mindenáron Betlehembe érkezzenek, mert a népszámlálás hónapokon át tartott. A 140 kilométeres utat Názáretből Betlehemig valószínűleg nem a terhesség végén tették meg. Az Ige így szól: „Történt pedig, hogy ottlétük alatt beteltek szülésének napjai” (Lk 2:6). Tehát nem akkor, amikor odaértek, valamelyik éjszaka, hanem „ottlétük alatt”.

A vendégfogadóval kapcsolatosan is vannak fenntartások. A 7. v. így folytatja: „... megszülte elsőszülött fiát. Bepólyálta, és a jászolba fektette, mivel a szálláson nem volt számukra hely.” Károli „vendégfogadó ház”-ként fordítja a görög καταλύμα (katalüma) kifejezést, amit két másik helyen találunk még a Bibliában, az utolsó vacsora előkészítése kapcsán (Lk 22:11 és Mk 14:14). Ezért a modern fordítások inkább vendégszobaként értelmezik. Inkább egy lakásra kell gondolni, nem pedig nyilvános fogadóra. (Lásd „Szeretet”, 2005. 12. sz.)

A vajúdó Mária számára nem volt hely a vendégszobában. Ennek több oka is lehetett, ugyanis a census miatt több vidéki rokon ugyanabban a házban szállhatott meg. A zsúfolt vendégszobánál alkalmasabb volt a földszinti, nagyobb terem, ahol a család tagjai segédkezhetek a szülésnél. Tehát nem a szabad ég alatt, egy barlangban, vagy kinti istállóban kellett menedéket keresni, hanem egy ott-hon bejárati részénél, ahol a kisebb állatokat is tartották. Így történhetett, hogy a megszületett és bepólyált Messiás számára egy jászol biztosított megfelelő „bölcsőt”.

Dr. Borzási István lp.

::: HÍREK, KÖZLEMÉNYEK :::

■ **Vallási vita középpontjába került a berlini köztársasági palota.** Felújítják a berlini Köztársasági Palotát, amely a Humboldt Múzeumnak ad majd helyet. A felújítás folyamán felmerült a javaslat, hogy a kupolán található történelmi feliratot (lásd a fotót) szintén eredeti formájában kellene restaurálni. Arról a feliratról van szó, amelyet IV. Frigyes Vilmos császár készíttetett, és amely két biblia-verset idéz: „És nincsen üdvösség senki másban, mert nem is adatott az embereknek az ég alatt más név, amely által üdvözülhetnénk” (ApCsel 4:12), akinek „nevére minden térd meghajoljon, mennyieké, földieké és föld alatti-

aké” (Fil 2:10). A vita ellentéteket szült, a felirat kritikusai szerint ugyanis az idézet a keresztyénség felsőbbrendűségéből fakad, ami ellentmond Németország demokratikus értékeinek és a leendő múzeum kozmopolita szellemiségének. A Német Evangélikus Alliansz ugyanakkor kiadott egy nyilatkozatot, amely szerint „a politikusok joga megkérdőjelezni egy középületen álló feliratot, és felülvizsgálni annak jelentőségét a mai társadalomra nézve. Mi azonban ezt a vallásszabadság elleni támadásként éljük meg.” (Alfa&Omega News)

■ **November 7-9. között tartotta az idei Országos Lelkipásztori Konferenciáját a Magyarországi Baptista Egyház Balatonszemesen.** Együttlétük fő témája ez volt: „Időszerűen!” A tavaszi közgyűlésen felvetett megtárgyalandó kérdések alapján esett a választás erre a témára, mivel a közösség a legégetőbb kihívásként a fiatalok elérését és megtartását jelölte meg. Ezért a lelkipásztorokkal azon gondolkodtak, imádkoztak együtt, hogy hogyan tudnák gyülekezeteik megszólítani és megtartani az ifjúságot. Hallhattak a témában szociológiai, pszichológiai előadásokat dr. Székely Levente és Reimer Márta részéről, majd a konferencia során többször is kisebb csoportokra bontva, egymás tapasztalatait megosztva tanulmányozhatták az Igét, vizsgálhatták saját közösségeinket. Imaközösségben hordozták egymás ifjúsági csoportjait és miszióját, majd Révész Dániel vezetésével dicsérték az Urat. Kedd este Patton Márk bátorította a jelenlevőket: elsősorban Isten Lelkének erejére van szükségük a fiatalok szolgálatában is. Ezután imaközösségben bátoríthatták egymást, majd úrvacsoráztak. (Selmeczi Nimród, bap-

→ megmenekülhettek volna. De nem csak ezt vallották, hanem azt is, hogy: „*nincsen senkiben másban üdvösség: mert nem is adatott emberek között az ég alatt más név, mely által kellene nekünk megtartatnunk.*” Ezért vetették őket az oroszlánok elé. Tegyük fel tehát ezt a kérdést ezen a karácsonyon! Nem azt, hogy hiszel-e Jézus Krisztus uralmában, hanem hogy vajon a TE URAD-e?

Mert ha Jézus Krisztus valóban Úr az életedben, akkor:

(1) ÜDVÖSSÉGET NYERTÉL! Nem vehetjük át Tőle azt, amit adni akar úgy, hogy közben visszautasítjuk azt, aki Ő. Nem vehetjük át az üdvösséget, amit ad, anélkül, hogy ne fogadnánk el Őt magát, mint Urat. Mert az angyal ezt mondta: *Ő a Megtartó* – igen, ad üdvösséget, de hogyan? Úgy, hogy Ő az ÚR Krisztus. Mire van a világnak a legnagyobb szüksége ezen a karácsonyon? Mondhatnánk, hogy információra, de már-már elsüllyedünk a nagy információs tengerben. A legnagyobb szükségünk az ÜDVÖSSÉG. És ezért Isten nem egy tudóst vagy egy közgazdászt küldött hozzánk, hanem egy MEGTARTÓT. Az egyszerű pásztorok megértették az üzenetet, de Heródes nem. Ha igazán Úrnak vallod Jézus Krisztust, akkor a legelső és legnagyobb áldás az életedben az, hogy üdvösséged van. Mert azt olvasuk a Róm 10:9-10-ben „*Mert, ha a te száddal vallást teszel az Úr Jézusról, és szívedben hiszed, hogy az Isten feltámasztotta őt a halálból, megtartatol. Mert szívvel hiszünk az igazságra, szájjal teszünk pedig vallást az üdvösségre.*” Van üdvösséged? Mielőtt válaszolnál, előbb azt válaszd meg: Úr-e Krisztus életed felett? Mert ha Krisztus nem ÚR életed felett, akkor Isten ma neked azt üzeni, hogy üdvösséged sincs. A Biblia nem azt kéri tőlünk, hogy fogadjuk el Krisztust, mint Megtartót, hanem hogy fogadjuk el őt magát!

(2) NEKI SZOLGÁLSZ. Nem szolgálhatsz senki másnak, csak neki. Ő a Mester, a Gazda. *Senki sem szolgálhat két úrnak* – mondja az Úr Jézus. Amikor igen-t mondtál neki és befogadtad a szívedbe, mint Urat és Megváltót, az és akkor volt az utolsó független döntésed, amit hoztál. Onnantól kezdve te már nem hozhatsz független döntést. Mert Ő a te Urad, Mestered. Miután az ember megtér és térdet hajt Jézus Krisztus előtt, már csak egyetlen kérdést tehet fel, ugyanazt, amit Pál is kérdezett a damaszkuszi úton: *Uram, mit akarsz, hogy cselekedjem?*

Mária is ezt mondta a szolgálónak a kánai menyegzőben: *amit Ő mond, azt tegyétek!* A mi életünk arról szól, hogy azt tegyük, amit Ő mond nekünk, hogy neki kedveskedjünk, ne embereknek. És semmivel sem kedveskedhetünk neki jobban, mint azzal, ha engedelmeskedünk neki.

(3) GYŐZTES VAGY! Nem szabad félni attól, hogy mit tesz, vagy mire képes az ördög, ha tudjuk, hogy kicsoda Jézus Krisztus. Mert Ő az Úr. Mit is mond az angyal

pontosan: „*Ne féljete, mert íme hirdetek néktek nagy örömet... mert született néktek ma a Megtartó, ki az Úr Krisztus.*” Azt mondja: NE FÉLJETE! Létezik egyfajta félelem, ami az összes többi félelmet elzavarja, felémészi az ember szívéből, ez pedig az istenfélelem. És ez a gyermek, az Úr Jézus azért született, hogy elvegye tőled félelmeidet. Mert az Úr Jézus azért jött, hogy a Sátán munkáját lerontsa.

Megvallani azt, hogy Jézus Úr, hatalmas fegyver a Sátán támadásai ellen. Mert a Jel 12:11-ben így olvassuk: „*És ők legyőzték azt (a Sátánt) a Bárány vééréért, és az ő bizonyágtételüknek beszédéért; és az ő életüket nem kímélték mind halálig.*” Mi a hívők bizonyágtétele, beszéde? Az, hogy Jézus ÚR! Ettől pedig a Sátán nagyon fél!

Miért fontos és szükséges tehát, hogy Úrrá koronázzuk Jézust az életünkben? Mert egyedül ez **biztosítja az üdvösségünket, erősíti meg szolgálatunkat és ad győzelmet a Sátán ellen. Mert Ő az ÚR!** Elhiszed? Úr-e Jézus az életedben? Nem azt kérdezem, hogy tagja vagy-e a gyülekezetnek. Engedd, hogy Úr legyen az életedben!

Egyszer egy gyülekezeti alkalom után a lelkipásztor hívogatta előre azokat, akik igazán meg szeretnének térni. Az egyik, ajtónál szolgáló testvér észrevette, hogy egy tinédzser kislány sír az utolsó padsorban. Odament hozzá és megkérdezte: *nem szeretnél te is előre menni és elfogadni az Úr Jézust, mint személyes megváltódat?* Mire ő: *nem, túl sok ember van itt. Félek. Meg szeretnék térni, de megtérhetek én itt hátul is.* Mire az a testvér azt mondta: *sajnálom, itt hátul nem lehet megtérni, előre kell menned.* És elment és otthagya a lányt sírva. A következő este megint ott látta sírni a lányt a hátsó sorban. Ugyanúgy odament hozzá, a lány pedig ugyanazt válaszolta. Eljött a harmadik este is, és ekkor már nagyon sírt a lány. Újból odament hozzá a testvér és megkérdezte: *nem szeretnél jönni az Úrhoz, hogy legyen Ő Urad és Megváltód?* – *De igen, de igen. Bárhova elmegyek, bármit megteszek, legyen Ő az Úr, csakhogy békeségem legyen Istennel.* Ekkor a testvér azt mondta: *mostmár nem fontos előre menned, megtérhetsz itt is!* „*Mert valaki szégyell engem és az én beszédeimet e parázna és bűnös nemzetség között, az embernek Fia is szégyelni fogja azt, mikor eljön az ő Atyja dicsőségében a szent angyalokkal*” (Mk 8:38). Ki az, aki kész erre?

Békés, örömeinkben gazdag karácsonyi ünnepet kívánunk minden kedves olvasónak!

Pardi Félix Ip.
Az RMBGySz elnöke

Bemerítés Brassóban. „Nincs nagyobb örömöm annál, mint amikor hallok, hogy az én gyermekeim az igazságban járnak” (3Jn 4). Brassóban az utolsó években nagyon várták már a testvérek, hogy alámerítkezőket üdvözölhessenek. És idén, 2022. október 23-án volt egyszerre négy is: Kis Rodé, Kis Benjámin, Paul Roland és Berszán Örs. Bizonyoságtételében mindegyikük megemléltette a Hargita Táborát, ahol szinte mindig „fúj a szél”, a Szentlélek szele. Csodálatos, hogy olyan fiatalok, akik a jó társaság és kikapcsolódás kedvéért mentek oda, a Lélek által megérintve, új teremtként tértek haza. Soha ne becsüljük alá a gyermekekkel és ifjakkal végzett munkát, hiszen a megtartó és megváltó Isten ápolja szíveikben a hatalmas erejű, áldott igemagot. Milyen öröm lehetett Kis Ottó Károly lelkipásztornak saját gyermekeit alámeríteni, vagy a Paul és a Berszán család legfiatalabb tagjainak hitvallását hall-

gatni! A Borzási Dávid által vezetett imaóra előkészítette az örömnünnepet. Az ígét Budai Dániel helyi lelkipásztor szólta, felsorolva a fiatalok szellemi fejlődésének állomásait. A fiatalok bizonyoságtétele és hitvallása után Budai Dániel és Kis Ottó Károly hétfalusi missziói lelkipásztor merítette be a fehér ruhás fiatalokat. A bemerítés után Borzási Gyula nyugalmazott lelkipásztor arról beszélt, mit jelent és mit nem jelent az újszövetségi alámerítés. Végül köszöntések hangzottak el családtagok és a négyfalusi Reménység Csoport részéről. Lehetett volna méltóbb folytatása az alámerítési eseménynek, mint a délutáni hálaadó ünnepély?! Hiszen az Úr megőrzött minket mindeddig, és gyermekeink, íme, az igazságban járnak. Amint az első hívők alámerítésük után egy ideig fehér ruhában jártak, kívánjuk a négy fiatalnak, hogy egész életükben megőrizték a megújulás tiszta ruháját! **(Zubreczky Antal)**

Bemerítés Zilahon. 2022. szeptember 25-ének reggelén szomorkás, esős őszi reggelre ébredtünk, szívünk mégis örömmel volt tele, hogy újból bemerítési istentiszteletet tarthatunk a zilahi baptista imaházban. Ez alkalommal három fiatal testvérnő tett vallást Jézus Krisztusba vetett hitéről a bemerítés által is.

Boncidai Tamara és Fazakas Nikolett IX. osztályos tanulók, gyermekkoruk óta a gyülekezetbe jártak. Egy táborban döntöttek az Úr Jézus mellett. Az Úr Jézusba vetett hitük valóban új emberré tette őket. A gyülekezet előtt egy duettel szolgáltak, amelyben vallást tettek arról a drága kincsről, mit Krisztusban megnyertek. A harmadik bemerítkező Mocan Alexandra volt, aki kislánya révén ismerte meg az Úr Jézust, aki a Dávid Keresztyén Óvodába jár. Itt ismerkedett meg az egyik óvónővel, akivel sikerült szorosabb lelki kapcsolatot kialakítania. Rájött arra, hogy ami eddig hiányzott az életéből az nem más, mint Jézus Krisztus. Elkezdte életét Isten ígéje szerint élni. Isten vezetéset adott neki munkahelyi kérdésekben és megérlelte benne, hogy a bemerítés által is kövesse Megváltóját. Mostmár azért imádkozik, hogy családtagjai is az Úr Jézus követői legyenek.

Az ünnepi istentiszteleten Pápai János testvér szolgált Debrecenből, az ApCsel 8:26-40 alapján. Megláthattuk, hogy milyen nagy szerepe van a Szent Lélek munkájának, aki ösztönözte Filepet a szolgálatra, a szerecsen komornyikot pedig a megtérésre. A Lélek az, aki érthetővé teszi számunkra az ígét, hogy meglássuk benne Jézus Krisztust, mint megöletett bárányt. A bemerítés szolgálatát Nagy Ferenc lelkipásztor végezte. Ezt követően Vass Gergely lelkipásztor magyar és román nyelven beszélt a bemerítés lényegéről. A kézzelrúgott ima után köszöntések hangzottak el az ifjúság, családtagok és barátok részéről.

Emlékezetes marad ez a bemerítés, mert az isten-tiszteletet percekig tartó áramszünet zavarta meg. A gyülekezettel és az immár új tagokkal együtt vallhattuk, hogy meg vagyunk győződve, hogy semmi – még egy kis áramszünet – sem szakíthat el minket Istennek szerelmétől, mely van, a mi Urunk Jézus Krisztusban. Azért imádkozunk, hogy az Úr használja továbbra is gyülekezetünket és óvodánkat az ő országa építésében! **(Nagy Ferencz Ip.)**

Bemerítés Egrespatakon. Amint öröm van a mennyben egy megtérő bűnös felett, úgy az egrespataki baptista gyülekezetnek kétszeres örömben volt része 2022. október 30-án, hiszen két fiatal fiú tett vallást az Úr Jézusba vetett hitéről a bemerítésben. Szeredai Balázs és Szeredai Richard (akik csak névrokonok) hívő családban nőttek fel. Gyermekkoruk óta hallották az evangéliumot, de a világ csábítása és a világi barátok nagyobb hatást gyakoroltak rájuk. Próbáltak megváltozni saját erejükből, de ez nem hozott jelentős változást az életükben. Ricsi a gyergyói táborozások alkalmával került közelebb az Úrhoz. Balázst mélyen megérintették az imasétán való részvételek. Az Úr mindkettőjük szívét meggyőzte a megtérés és a beme-

rítés fontosságáról. Így, bűneiket megbánva tettek vallást megtérésükről a gyülekezet előtt is. Isten Igéjét Borzási István krasznai lelkipásztor hirdette a József 5. része alapján. Izráel új nemzedéke mielőtt birtokba vehette volna az ígéret földjét, fel kellett vegye a szövetség jelét. Az Isten országába való bejutás az újszövetségi nép számára is feltételhez kötött: „Aki hisz, és megkeresztelkedik, üdvözülni fog, aki pedig nem hisz, elkárhozik” (Mk 16:16). A bemerítést Nagy Ferencz, helyi lelkipásztor végezte. A zsoltáráróval együtt elmondhatjuk, hogy áldott az Isten, a ki nem vetette meg könyörgéseinket, és kegyelmét nem vonta meg tőlünk. *(Zsolt 66:20, parafrázálva)* **(Nagy Ferencz Ip.)**

100 éves jubileum Nagybányán

Sajátos története van minden baptista gyülekezetnek, köztük – Tersánszkyi Józsi Jenő szavaival élve – „a világ legbűbájosabb városában” található nagybányai gyülekezetnek is. A Teremtő Isten erre a vidékre nem küldött állandó evangéliumi missziómunkásokat, de megérintette annak az ifjú Virágh Gábornak a szívét, aki szülővárosától több mint ötezer kilométerre, szibériai hadifogságban raboskodott. A hadifogságból szabadult fiatalember az alámerítést és a krasznajarszki gyülekezeti tagságot igazoló irattal a zsebében érkezett haza Nagybányára 1921-ben. Nem volt számára váratlan a rideg és ellenséges fogadtatás a család, vagy a város részéről. Nem talált megértésre, kigúnyolták, megvetették, lenézték hitéért. Nem volt könnyű egyedül hordoznia ezt a keresztet. Isten azonban csodálatosan gondoskodott ebben is segítőtársról számára. Virágh Gábor 1922-ben meglátogatja a Budapesten élő egykori fogolytársát, aki a József-utcai baptista gyülekezet tagja. Rajta keresztül ismerkedik meg az ugyancsak frissen megtért és alámerítkezett Krix Rozália nevű hajadonnal. Harmadik budapesti látogatásakor házasságot is kötnek a József utcai imaházban. Szeptember elején már Nagybányán laknak. Így már két baptista hívő van a városban. Hamarosan alkalmaznak a háztartásukba egy vidéki hívő leányt. Ugyanezt teszik Virágh Gábor református szülei is. Így alakul meg 1922 őszén a Nagybányai Baptista Gyülekezet négy taggal. A megalakulástól kezdve majdnem ötven évig az összejöveteli hely Virágh Gábor testvér lakásán volt. 1971 őszén Isten gondoskodásának köszönhetően önálló, saját tulajdonukat képező épülethez jutnak.

Virágh testvér a szibériai tapasztalatából tudta, hogy a lelki növekedés éltető ereje a közösség. Felkeresi, és rendszeres kapcsolatot tart a közeli és távoli helységekben lévő gyülekezetekkel. Megismerkedik a Baptista Hitközség vezetőivel. Nem kerülik el figyelmét a közös anyagi gondok sem. A kis, négytagú gyülekezet már 1923-ban jelentősen hozzájárult a nagyváradi közösségi nyomda és a baptista aggmenház fenntartásához.

A taglétszámban való növekedés az első tíz évben nem volt látványos. Harminc éves a gyülekezet, amikor 36 tagja van. Az ötven éves jubileumkor (1972-ben) már 138, majd 1989 végén 224 tagot számlál. A rendszerváltás utáni elköltözések, kivándorlások következtében jelenleg 134 úrvacsorázó tagot számlálunk. Nehéz egy rövid beszámolóba belesűríteni →

→ a 100 év alatt oly sok irányba szerteágazó tevékenységet, amely elé az Úr ezt a kis maroknyi népét állította ebben a városban. Nem mindig kaptak elismerést, sőt, volt üldöztetés, gúnyolódás, meggyalázás, meghurcolás. De kegyelmes a mi Istenünk, és hű az Ő ígéretéhez: „az én Uram, az Úr letörli a könnyet minden arcról. Leveszi népéről a gyalázatot az egész földön” (Ézs 25:7-8).

A rendszerváltás után az Úr csodálatos gondviseléséből, vezetésével, 1996 júniusában, alig négy évi munka után használatba vehettük azt az imaházat, amelyben a százéves jubileumi megemlékezést tartottuk idén, 2022. november 16-án.

A hálaadás lelkülete töltötte el mind a helybeli, mind a hazalátogató testvérek szívét. Felemelő érzés volt

hallani a múltat idéző köszöntéseket, melyekből csupán néhányat említnék meg. János Csaba házigazdaként szólt a jelenlevőkhöz. A gyülekezet volt lelkipásztorai közül Kulcsár Sándor videóüzenetben, majd Nagy István és Kovács József lelkipásztorok szemlélyes igei üzenettel emlékeztek a Nagybányán átélt áldásokra. Mike József lp. énekes köszöntése után Papp Zsolt alpolgármester és Miklós József a román gyülekezet képviselőjében köszöntötte a gyülekezetet. A délelőtti alkalom Budai Lajos nagyváradi lelkipásztor, missziói alelnök igehirdetésével zárult. A közös ebéd után a gyülekezet hálaadó istentiszteletre gyűlt össze, ahol az igei üzenetet Nagy István lp. szölte és újból összefonódott a múlt, jelen és jövő.

Mátis Csaba

Az Európai Baptista Föderáció tanácsulése Lettországban

Idén a lettországi Rigában tartották az Európai Baptista Föderáció tanácsának éves közgyűlését, szeptember 21-24 között, amelyen Pardi Félix elnök és alulírott vetek részt a Romániai Magyar Baptista Szövetség képviselőjében.

A beszámolókból mindenki számára egyértelmű volt, hogy a nyugati világot jelenleg a szekularizáció jellemzi, ami nagy kihatással van a baptista gyülekezetek taglétszámának csökkenésére is. A Közép-Ázsiai gyülekezeteknek megszorításokban van részük, a szigorítások szaporodnak és a vallá-

sos intolerancia erősödik. Közel-Keleten viszont – miközben a testvérek küzdenek a szegénységgel, megszorításokkal és egyéb kihívásokkal – Isten csodálatosan beavatkozik az emberek életébe, csodákat tesz, gyógyít, sok megtérés történik, és az Úr szaporítja a gyülekezeteket.

Elhangzott ugyanakkor az is, hogy az utóbbi 20 évben az Európai Baptista Föderáció több mint 200 gyülekezet plántálását támogatta Európa-szerte, ami reménységre ad okot a missziót illetően. Hála az Úrnak minden testvéri összefogásért!

Külön téma volt az Ukrajnában dúló háború és az ebből származó krízishelyzet, az annak következményeként megjelent menekültáradat, és az, ahogyan eszközük lehetünk ebben a válságos →

→ helyzetben. Téma volt a kialakult bizonytalanság az Ukrajnával szomszédos országokban és szerette a világon. A háború miatt kialakult egy súlyos energiaválság is, ami nagy hatással van nemcsak a társadalomra, hanem a gyülekezetekre is. Ezzel kapcsolatosan az Európai Baptista Föderáció tanácsa egy nyilatkozatot is elfogadott, amelyben bátorította a különböző tagszövetségek gyülekezeteit, hogy imádkozzanak bölcsességért, igazságszolgáltatásért és a háború megszűnéséért, hogy az Úr vessen véget mihamarabb az erőszaknak és a szenvedésnek!

Rajna Ottó főtítkárhelyettes

A közgyűlésen készült felvételek

Székelyföldi női csendesnap a Hargitán

Isten kegyelméből egy gyönyörű őszi napon, 2022. október 22-én találkozhattunk nőtestvéreinkkel a Hargita Táborba, a székelyföldi nőszövetség által szervezett csendesnapon. Az érkezőket meleg tea, kávé és finom sütemény fogadta a regisztráció után.

Rákosi Ibolya, a székelyföldi nőszövetség elnöke köszöntötte a jelenlevőket a János evangéliuma 14. rész 27. igeverseivel: „Békességet hagyok néktek; az én békességemet adom néktek: nem úgy adom én néktek, amint a világ adja. Ne nyugtalankodjék a ti szívetek, se ne féljen!” Ezután ismertette a napi témát: „**Béketeremtő nők**”. A témával összhangban a női csendesnap vezérigéje a Rómabeliekhez írt levél 14. részének 19. verse bátorított: „*Azért tehát törekedjünk azokra, amik a békességre és az egymás épülésére valók.*”

Imára buzdított Kelemen Andrea (Székelykeresztúr) a Jeremiás 24. része alapján, kihangsúlyozva, hogy alázatra van szükségünk ahhoz, hogy Isten megvizsgálhasson és formálhasson az Ő képére. Éneklésben a brassói testvérek vezettek.

Győrfi Annamária (Barót), Pál Eszter (Homoród-szentmárton) és Gedő Erzsébet (Szentegyháza) részéről szintén építő bizonyosságtételeket hallhattunk.

A **béketeremtő nők** témakörben a Szilágyperencsenből érkezett Borzási Anna előadását hallhattuk. Arra hívta fel figyelmünket az előadás, hogy akkor tudunk igazán békességre igyekvő nők lenni, ha magával Istennel békességre jutottunk, Jézus Krisztus által, mert „...ő megsebesített bűneinkért, megrontatott a mi vétkeinkért, békességünknek büntetése rajta van, és az ő sebeivel gyógyulánk meg” (Ézs 53:5). A szelídlelkűség kell jellemezzen minden hívőt, hogy valóban betölthesse „béketeremtő” küldetését a családban, a gyülekezetben, környezetében és a társadalomban. A Szentírásban megtalálhatunk minden olyan tényezőt, ami segít a békességre való igyekezetben. Pál apostolnak a Filippibeliekhez írt levelében a 4. rész 8. verse mindannyiunk receptje lehet, hogy a békességet keressük, képviseljük és „teremtsük” köreinkben: „... amik csak igazak, amik csak tisztességesek, amik csak igazságosak, amik csak tiszták, amik csak →

A székellyföldi csendesnap képei

→ kedvesek, amik csak jó hírűek; ha van valami erény és ha van valami dicséret, ezekről gondolkodjatok.” Az előadás után közösen ebédelhettünk, majd csoportokba vonulva beszélgethettünk.

Bátorítok minden testvérnőt, hogy a lehetőséget megragadva vegyen részt minden ilyen alkalmon, ahol Istenünk különösen minket, nőket formálhat.

Fűrészes Szálasi Enikő, Erdőszentgyörgy

Jézus parancsolja: „Mindenkor örüljetek”!

2022. október 10-én ilyen örömteli alkalomra gyűltek a szilágysági nőtestvérek, hogy együtt örüljenek az Úrban, és mélyebben megértsék, hogy hogyan is lehet mindenkor örülni, attól függetlenül, hogy milyen körülmények közt van az életük. Mindekelőtt szeretnénk megköszönni az erkedi nőtestvérek meleg és szeretetteljes fogadtatását és a gyülekezet vendégszeretétét.

Borzási Márta, a Romániai Magyar Baptista Nőszövetség elnöke, aki egyben a Szilágysági Női Missziókerület elnöke is, köszöntötte az egybegyűlt nőtestvéreket. Imára buzdított Molnár Krisztina, a helyi lelkipásztor felesége a 16. Zsoltárból, bátorítva, hogy jöjünk az öröm forrásához, és hogy fel ne cseréljük ezt az örömet hiábavalóságokkal. Imakéréseinket is hoztuk az Úr elé teljes bizalommal, tudva, hogy Ő meghallgatja azokat.

A bizonyoságtévések is őt dicsőítették, aki az öröm és békesség forrása a mélységek és próbák közepette is. Köztünk volt Karen Smith kanadai misszionárius nőtestvér, aki családjával idén költözött Romániába. Mint mondta, „ha más is a kultúra, más nyelvet beszélünk is, de ugyanazt az Istent szeretjük és szolgáljuk. Jézus és az örök élet reménye képes áthidalni minden emberi különbséget.” Bizonyoságtételét a Jel 7:9-12-

ből merítette: „Azután íme, nagy sokaságot láttam, amelyet senki sem tudott megszámolni, minden nemzetből, törzsből, népből és nyelvből a trón előtt és a Bárány előtt állni, fehér ruhákba öltözve, kezükben pálmaágakkal. És hangosan kiáltottak: Az üdvösség a mi Istenünké, aki a trónon ül, és a Bárányé! Az angyalok pedig mind a trón, a vének és a négy élőlény körül álltak, és arcra borultak a trón előtt, és imádták Istent, ezt mondván: Ámen! Áldás, dicsőség, bölcsesség, hálaadás, tiszteltet, hatalom és erő a mi Istenünknek mindörökkön-örökké, ámen!”

Pál apostol köszöntésével üdvözölte az egybegyűlt testvérnőket az esti téma előadója, Vékás Erzsébet testvérnő: „Kegyelem és békesség a mi Urunktól, az Úr Jézus Krisztustól.” Az ige felszólítása parancsként érkezik a hívő számára: „Mindenkor örüljetek, szüntelen imádkozzatok, mindenben hálát adjatok, mert ez az Isten akarata a Krisztus Jézus által” (1Thessz 5:16-18), vagy „Örüljetek az Úrban mindenkor, ismét mondom, örüljetek!” (Fil 4:4). Az előadás során elhangzott, hogy manapság nem nagyon szeretjük a parancsokat, de ezt Jézus, az élő Ige parancsolja. De hogy lehet örülni parancsra? A Biblia 3000 éve már megfogalmazta, hogy az öröm és az egészség együtt jár. Mi is az öröm? Az öröm az, amikor igent mondok arra, amit Isten nekem megengedett. Az öröm a Lélek gyümölcse. Istentől származik és Istenhez kötődik. Ezért nem mindig nevetést jelent az öröm. A Mózes 5. könyvében több fel-

szólítást is találunk az örömrre, azokért a dolgokért, amelyekkel Isten megáldja az ő népét. Bár Isten nem tiltja meg, hogy örüljünk minden jónak, amivel megáldott, de ezek elmúlnak, nem maradandóak. De akkor mi az, ami táplálja bennünk az örömet? Mi ad békeséget? Az öröm forrása – és alapja – a megtérés által való találkozás az Úrral. Mikor ezt halljuk az Úr Jézus részéről, hogy „megbocsátottam”. Az igazi tartós öröm az Isten szerinti öröm, a megtérés és az újjászületés. Ezt senki és semmi el nem veheti, mert az örök Istentől jön. Gondolkodj el, mi a te örömed forrása? Ugyanakkor elhangzott az is, hogy rablói is vannak az örömnnek. Mi a te örömed rablója? Az öröm legnagyobb ellensége a bűn. Amelyik szívben bűn van, abból az öröm eltűnik. De az Isten szerinti szomorúság megfér az Isten szerinti örömmel. Ez az öröm legyen és maradjon meg az életünkben.

Az igei úttravalót a helybeli lelkipásztor, Molnár Ottó tartja elénk az 1Jn 3:1-3 alapján: „*Lássátok milyen nagy szeretetet adott nekünk az Atya, hogy Isten fiainak neveztetünk! A világ azért nem ismer minket, mert nem ismerte meg Őt. Szeretteim, most Isten gyermekei vagyunk, és még nem lett nyilvánvalóvá, hogy mivé leszünk. De tudjuk, hogy ha nyilvánvalóvá lesz, hasonlóká leszünk Ő hozzát; mert meg fogjuk őt látni, a mint van. És a kiből megvan ez a reménység Ő iránta, az mind megtisztítja ő magát, a miképpen Ő is tiszta.*” Ki vagy te? Ki vagyok én? Isten gyermeke. Milyen sokszor megfosztjuk magunkat attól az örömtől, amit Isten akar adni, mert nem abban a tudatban élünk, hogy „Isten gyermekei vagyunk”. Mikor megtanulunk élni azzal a bizonyossággal, hogy Isten gyermekei vagyunk, akkor fogunk tudni örülni igazán. Isten a reménységnek és az örömnnek az Ura. Tanuljunk meg örülni ő vele, ő benne minden napnak.

Sebestyén Hajnalka

Misszionárius-avatás Érmihályfalván

Nagy hálával és örömmel készült a érmihályfalvi baptista gyülekezet az örömteli alkalomra, amikor Oláh Elemér testvért, aki tavasz óta már végzi Nagykárolyban az úttörő, gyülekezetplántáló munkát, 2022. október 16-án hivatalosan is felavatták erre a szolgálatra, áldást kérve életére és szolgálatára.

A kora délutáni ünnepélyt Szűcs Dániel testvér, a gyülekezet lelkipásztora kezdte meg imával, majd az Ézsaiás 54:2-ik és 3-ik igeverseivel köszöntötte az ünneplő gyülekezetet és a missziómunkába álló testvért, feleségével együtt. Alátámasztotta azt a meggyőződést, hogy Isten félreérthetetlen kijelentése alapján az érmihályfalvi gyülekezetnek terjeszkednie kell az evangélizálás, a lélekmentés szolgálata által. És ez az ünnepély ennek az ígéretnek a beteljesülése.

Az ígét Pardi Félix lelkipásztor testvér, a Szövetség elnöke hirdette a 2Mózes 3. része alapján. Itt Mózes elhívásáról olvasunk, amikor megszületett a szívében az a terv, hogy kiszabadítja népét az egyiptomiak kezéből. Isten világosan szól Mózeshez, amikor kijelenti magát az égő csipkebokor által és elhívja őt a szolgálatra. Testvérünk kiemelte, hogy Isten, kinyilatkoztatásai által formálni akar bennünket, készíteni, alakítani, hogy beállíthasson a szolgálatba hasznos eszközökként az Ő kezében. Isten elküldte Mózeset, hogy „Menj”! Nem akkor kell indulni az Úr munkájába, amikor nekünk jól esik, hanem amikor Isten félreérthetetlenül kijelenti nekünk, hogy ezt kell tennünk. Ő nem angyalokat, hanem →

→ embereket használ arra, hogy kihozzanak, kivezessenek más embereket a bűnből. Nem kicsi feladat az, amit ma egy missziómunkás vállal. Mózes vonakodott mindattól, amit Isten rá akart bízni, ezért Ő többször is ki kellett jelentse magát neki. Nem mondott le Mózesről, akit felhasználott arra, hogy kivezesse népét az egyiptomi fogságból. Ma sem mond le rólunk és az Ő munkáját mindig meg fogja áldani.

Pardi Félix testvér igei szolgálata után Budai Lajos Dániel lelkipásztor, a Szövetség missziói alelnöke osztotta meg az ünneplőkkel azokat a gondolatokat, amelyet kapott az Úrtól az Apostolok Cselekedetei 13. részének alapján. Sok ima gyümölcse a nagykirályi misszió, vinni és hirdetni Isten ígését ott, ahol ez nem történik. Oláh Elemér testvér ezután azt mondta el a gyülekezet előtt, hogyan vezette őt Isten megtérésre, és miként nyilatkoztatta ki neki magát egészen világosan, akárcsak Mózesnek, amikor erre a missziómunkára elhívta. Testvérünk Nagyváradon végezte a teológiai tanulmányait és két évnyi ima és bűjt után értette meg azt, hogy végeznie kell a lélekmegmentés szolgálatát Nagykirályban. Nemcsak őt, hanem feleségét, Boglárkát is meggyőzte az Úr arról, hogy férjét kell segítsen, támogassa, sőt neki is végeznie kell az úttörőmunkát.

Elemér testvér bizonyosságtétele után az avatóbizottság tagjai, Pardi Félix, Budai Lajos Dániel, Kovács József és Szűcs Dániel lelkipásztor testvérek kézzel imádkoztak testvérünkért, áldást kérve szolgálatára, munkájára, családjára. Utolsó mozzanatként többen is köszöntötték Elemér testvért, a családjára részéről lánytestvére az Efézusi 6. része alapján, majd Kovács József testvér, a szatmárnémeti gyülekezet és körzet lelkipásztora Ezékiel könyvéből osztotta meg bátorítását testvérünk felé, megerősítve, hogy mivel Érmihályfalva és Szatmárnémeti között félúton van Nagykirály, ők is sajátjuknak érzik ezt a szolgálatot. Petyár Lóránd a Zsidókhoz írt levélből vett ígérellel köszöntötte Elemért, majd Szilágyi Nándor, az érmihályfalvi gyülekezet bátorítását adta át a Józsué 1:6a alapján.

Az ünnepély közös vacsorával zárult, ahol a jelenlévőknek lehetősége volt a kapcsolatot ápolni, beszélgetni Elemér testvérral és feleségével.

Áldott alkalom volt. Azt kívánjuk Oláh Elemér testvérünknek és feleségének az érmihályfalvi gyülekezet és körzet nevében, amit a záróénekekben is énekelünk: „Legyen áldás az úton, amit ma kezdesz el...”!

Gergely Tamás

Lelkipásztor-beiktatás Aradon

2022. október 16-án, örömmünnepre gyűlt össze az Arad Belvárosi Baptista Gyülekezet közössége, amikor Szabó Sándor lelkipásztor beiktatására került sor. Úgy a városból, mint a környékről többen eljöttek együtt ünnepelni az aradi gyülekezettel. Az alkalom első felében Sallai Jakab, az Aradi Reménység Baptista Gyülekezet lelkipásztora, illetve Fodor Barnabás, az Ágyai gyülekezet és körzetének felavatott lelki munkása buzdítottak imára, az ApCsel 9:15-17 alapján. Simon András, a gyülekezet előző lelkipásztora az 1Pt 5:1-4 alapján bátorította és tanácsolta az újonnan beiktatott lelkipásztort és a gyülekezetet. Ezek után Szabó Sándor bemutatkozása következett, majd az iktató bizottság: Szabó László, Nagyvárad Rogériuszi Gyülekezet lelkipásztora, a Nagyvárad Missziókerület képviselőjében, Bálint Pál ny. lp., – aki az utolsó két évben hűséges ügykezelője volt az aradi belvárosi gyülekezetnek –, Simon András lp., Sallai Jakab lp., Fodor Barnabás lp., illetve Kiss László, az aradi belvárosi gyülekezet presbitere imádkoztak kézzel testvérünk életéért, szolgálatáért. A folytatásban köszöntések hangoztak el Máté András, a magyarremetei gyülekezet elöljárója, Giorgiov Adrián, a Nagyvárad Belvárosi Baptista Gyülekezet lelkipásztora részéről, továbbá az Arad-Mosóczi Református Gyülekezet tiszteletes-asszonya, M. P. Szilvia, az aradi evangélikus-lutheránus közösség lelkésze, Jakab István, az aradi RMDSZ elnöke, parlamenti képviselője, Faragó Péter, illetve családtagok köszöntötték testvérünket. Az alkalom a helyi gyülekezet énekkarának és a fiatalok kórusának szolgálata tette még szebbé. A délutáni alkalom Szabó Sándor székfoglaló igehirdetésével zárult, amikor az ApCsel 1:12-14 alapján hangzott el bátorítás arra nézve, hogy csak szívvel-lélekkel érdemes és lehetséges követni Krisztust, szeretni egymást, és végezni a szolgálatot. (Szabó Sándor lp.)

Aranymenyegzők Zilahon 2022-ben

A 2022-es évben abban a kiváltságban volt része a zilahi baptista gyülekezetnek, hogy összesen öt házaspárt is köszönthettünk 50 éves házassági évfordulója alkalmából. Most ezúton is szeretnénk áldást kérni testvéreinkre, akik névszerint: id. Fazakas Miklós és Borbála (Szilágygörcsöny), id. Kovács Miklós és Berta (Zilah), Kui Livia és Barna (New York), Rákosi Sándor és Piroska (Zilah), Tolnai Gyula és Éva (Zilah).

Arról kérdeztem testvéreinket, hogy árulják el, mi a hosszú házasság titka. A következő bölcs tanácsok érkeztek: betartani az Istennek és egymásnak tett fogadalmat; feltétel nélkül szeretni egymást; megbecsülni kölcsönösen egymásnak; kizárni az elválás lehetőségét. A szeretet és az Isten iránti hűség tud két embert összekötni. Meg kell tanulni szeretni, tűrni és mindenért hálát adni.

Isten gazdag áldását kívánjuk a fent említett házaspárok életére. Kívánjuk, hogy az Úr áldjon meg minden házaspárt, mert a jó házasság csak Isten szeretete és kegyelme által tud megvalósulni. „Most azért megmarad a hit, remény, szeretet, e három; ezek között pedig legnagyobb a szeretet” (1Kor 13:13).

Nagy Ferencz lelkipásztor

A Fazakas házaspár

Kovács Miklós és Berta

Kui Barnabás és Livia

A Rákosi házaspár

Tolnai Gyula és Éva

Isten megteremtette a házasságot. Egyetlen kormányzati albizottság sem volt képes megálmodni. Egyetlen társadalmi szervezet sem dolgozott a kifejlesztésén. A házasság Isten elméjében született és született. – **Max Lucado**

A keresztény házasságot fegyelem és önmegtartóztatás jellemzi. A kereszténység tehát nem értéke-
li le a házasságot, hanem megszenteli.
– **Dietrich Bonhoeffer**

A házasságban maradni tehát nem elsősorban a szerelemben való megmaradásról szól, hanem a szövetség megtartásáról. Az „amíg a halál el nem választ”, vagy az „amíg élünk” szent szövetségkötési ígéret – ugyanolyan, mint amelyet Jézus kötött menyasszonyával, amikor meghalt érte. – **John Piper**

Lukátsi Vilma: A lámpás

Fekete az ég: mély és végtelen,

A csillagok sziporkázva égnek,

– Nehéz a várás, nehéz idelelni,

Üres, komor, vajúdo az élet.

– Egyedül vagyunk. Dúlt idegekkel

Hallgatózunk.

– De lüktet már a csend:

– Te jössz, Te jössz áldott lépteiddel

A Vőlegény! A megígért! A szent!

Tartsátok hát magasra mécsetek,

És a sötét eloszlik legott.

– Mi ez? – Nekem nem ég a mécsesem!

– Uram! – Az én olajom elfogyott!

...Én magam meg töredező nádszál –

A szélfúvásra is megremegek...

– Ha azt mondod most: hiába vártam,

Mécs nélkül Eléd én nem mehetek...

Akkor... akkor... miért éljek én tovább?

Nálad nélkül mit ér az életem?

– Uram! Te... hát Te lehajolsz hozzám?

Te érinted meg remegő kezem?

– Jól hallottam? Indulhatok én is?

Erőtlen lábam Te egyengeted?

Üres lámpás van kezemben, – mégis...

A mennyegzőre Veled mehetek?

Ó, ha egykor a nagy számadáson

Az atomok ropogva bomlanak,

Kő-kövön nem marad a világon,

Az ég és a föld mind összeomlanak,

– A Te dicséreted akkor szárnyra kel!

Négy égtáj felől zengi majd a szél:

A pislogó kis mécset nem oltottad el,

S a megtört nádnak megkegyelmeztél!

Hangulat

Mi van akkor, ha az életszakasz, amelyben vagyunk, nem olyan, mint amire számítottunk? Talán mikor elindultunk ezen az úton, úgy gondoltuk, hogy mi vagyunk a világ legáldottabb emberei. Minden vágyunk teljesült, s Isten csodáit naponként éreztük. De a percek szélesebben elillannak. Ami hihetetlen volt, megszokott lesz. A szokás pedig monotonitást, megfásultságot szül. Miért van ez? Hogyan válik Isten legnagyobb áldása egy csapásra teherrel? Vagy miért éljük meg annak? A nehézségek hogyan tudnak annyira megtörni minket, hogy elfeledjük a kezdeti örömet, hálát, melyet éreztünk?

Mostanában azon kaptam magam, hogy nem tudok úgy örülni a munkámnak, mint az elején. Pedig ámulatba ejtő módon kaptam Istentől. Egy ajándék volt, mennyei Apukámtól nekem. Titkos kívánságom meghallgatta, ígéretét teljesítette, és mégis... Mégis hálátlanság töltötte el szívemet. A nehézségek hatalmas felhőkarcolóvá nőttek szemem előtt, s eltakarták Isten felé nyíló kilátásomat.

Ezekon töprengve, eszembe jutott egy bűvös szó, mely felelős lehet a negatív gondolataimért. Nem más, mint a HANGULATOM. Változó érzelmeim kaval-kádjába süllyedek. Egy szelíd hang válaszként megnyugtatta azt suttogja: „Én nem változom meg! Tegnap, ma és mindörökké ugyanaz vagyok!” Neki nincsenek hangulatingadozásai, hálátlanságom miatt nem spórol szeretetével. Ő mindvégig hű volt, utat készített a pusztában, sivatagban vizet fakasztott. Velem

volt, győzelmes jobbjaival támogatott, jóindulatra indította mások szívét, és még sorolhatnám azokat az ígéreteket, amelyeket beteljesített. Viszonzásképpen a legelső probléma láttán elszáll az imádatom, a hálám, az örömöm.

Ő pedig nem változik, még mindig halálosan szeret! Szeretetét abban mutatta meg, hogy elküldte egyetlen Fiát, aki lemondott a Menny dicsőségéről, s emberré lett. Szívemben erre hangolódok. Hiszen nemsokára ez az örömmüzenet miatt fogunk ünnepelni. A karácsony erre emlékeztet. Az adventi várakozásom során erre az örömhírré akarok hangolódni. Szeretném a hangulatomat jóra használni a segítségével. Azt ünnepelni, Aki mindent hátrahagyott értem. Bárcsak ne rólam szólna ez a karácsony, az én érzéseimről, hangulatomról, arról, hogyan érzem én magam, hanem a valódi ÜNNEPELTRŐL, Jézusról!

Moroz Hannelore, Szatmárnémeti

Téli tábor az EMaBISz-szal

Az ifjúsági szövetség téli (s)ítábort szervez 2023. március 1-5. között, Brassópojánán. A tervezett program a közös alkalmakon kívül téli túra, sízés, városlátogatás, a résztvevők választása szerint. A szállás Négyfaluban lesz, a Barcasági Csángóháznál, ahol az alkalmak is lesznek.

A részvételi költség napi 80-100 lej körül lesz, ez magába foglalja a szállást, reggelit és vacsorát (a vendéglátói árak ingadozóak az energiaválság miatt). A tábor alatti utazásokat, kimozdulásokat mindenkinek saját magának kell megoldania, ennek egy javasolt módja saját autóval utazni vagy társulni a többi résztvevővel.

Szeretettel várjuk az érdeklődő fiatalokat! Jelentkezni a regisztrációs űrlap kitöltésével lehetséges, amely a mellékelt QR-kód beolvasása után elérhető. A jelentkezés az előleg (100 lej) átutalása után válik érvényessé. További információkért írj nekünk: baptista.fiatalok@gmail.com (EMaBISz)

Könyvajánló

John Piper: Az öröm hajnala

Semmi új nincs abban, hogy a karácsonyt megelőző időszak zsúfolt. A probléma viszont az, hogy a fizikai készülődés forgatagában hajlamosak vagyunk megfeledkezni a

lelki felkészülésről, így aztán az ünnep „átrobog” rajtunk, és később szomorúan nyugtázzuk, hogy idén sem volt időnk igazán készülni a Megváltó születésének ünnepére. John Piper *Az öröm hajnala* c. adventi áhítatos könyve viszonylag rövid írás, azonban nagy hasznunkra lehet abban, hogy a lelki készülődés is naponta helyet kapjon a sűrű decemberi heteinkben. Ajánljuk minden valódi karácsonyra vágyó olvasónak! (Kiss Máté)

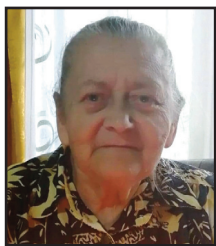
Tinisarok:

Hogyan szeressünk igazán?

„Ezeket azért parancsolom nektek, hogy szeressétek egymást.” (Jn 15:17). A közhiedelemmel ellentétben szeretetünk nem kizárólag érzéseinken alapszik. Ezek nyilván hatással vannak ránk; könnyű szeretni valakit, akiért rajongunk, de komoly fejtörést és szív-fájdalmat okozhat az, ha az általunk szeretett személy viselkedése kellemetlenné válik, vagy amikor kezdjük felismerni az addig tökéletesnek hitt illető jellemhibáit.

Nagyon veszélyes egy kapcsolatot arra alapozni, hogy milyen erős szeretetet érzünk valaki iránt. Az a szeretet, amelyet a számunkra kedves személyek felé kell kimutatnunk, mindig érzelmeink, vágyaink és körülményeink fölé kell kerekedjen. Isten ígéje arra tanít bennünket, hogy a szeretetnek sokkal több köze van az akaratunkhoz, mint az érzéseinkhez. Ez azt jelenti, hogy csak rajtunk múlik, hogy engedelmeskedünk-e Isten eme parancsának vagy sem. Természetesen nem tudunk mindenkit egyformán szeretni, és nem is ezt kéri tőlünk Isten. De egy bizonyos mértékű szeretetet és együttérzést kell tanúsítanunk mindenkivel szemben, a hozzánk legközelebb állók iránt pedig tartós és önfeláldozó szeretetet.

(Forrás: Tomorrow Clubs Romania)

■ Szomorú szívvel búcsúztunk Szilágybagoson † **Matei Gizella** testvérnőtől, aki 1950. augusztus 17-én született, Margittán. Gizella testvérnőt 1968-ban, 18 évesen szólította meg az Úr, ekkor adta át életét Jézus Krisztusnak

és ugyanebben az évben tett nyíltan vallást hitéről a bemerítés vizében, Nagyváradon, Megyesi József lelkipásztor által. 1970. október 21-én házasságot kötött Máté Andrással és Szilágybagosra költözött. Gizella testvérnő évtizedeken át volt a Szilágybagosi Magyar Baptista Gyülekezet tagja, ahol örömmel szolgálta az Urat és a gyülekezetet a pengetős zenekarban, valamint az énekarban is. 2022. október 12-én Isten hazaszólította, temetésére 15-én került sor. A gyászistentiszteleten Pap Benjámín helyi lelkipásztor hirdette az Igét a Jel 7:9-17 alapján. A sírkertben Szekrényes Pál nyugalmazott lelkipásztor mondta el a vigasztalás üzenetét. Az Úr vigasztalja a gyászoló családot a feltámadás reménységében. (Pap Benjámín lp.)

■ † **Id. Simon András** testvértől (Simon András lp. édesapjától), aki ebben a földi életben 84 évet kapott a teremő Istentől október 3-án búcsúzott a szilágyballai gyülekezet testvérisége. Testvérünk korán elveszítette édesapját, ami abban az időben maga után vont, hogy a család fiúgyermekére maradt a család gondjának a terhe. A gyászban és a nehézségben azonban éppen azt találta meg, amire a legnagyobb szüksége volt, az Atya közelségét. 1952. szeptember 21-én vallást tett hitéről a bemerítés vizében. Egész életében a békességre igyekezett, amit úgy a család, mint a közeli és távolabbi környezete tapasztalt. Szelíd, csendes hívő emberként marad meg az emlékezetünkben.

A temetési istentiszteleten a vigasztalás igéit Veress Ernő, helyi lelkipásztor az Ézs 46:3-4 alapján hirdette. Testvérünk kihangsúlyozta, hogy Isten hűsége mindenkor megmarad az őt félők iránt, ő törődik az övéivel, hordozza őket és részesíteni fogja a végső szabadításban. Továbbá, igei üzenettel szolgált Lőrík Levente, a gödöllői gyülekezet lelkipásztora, valamint Bálint Pál és Király Tibor nyugalmazott lelkipásztorok. Székely Béla, Pap László és Filep Szilárd lelkipásztorok szintén részvét(él)ükkel és imádsággal támogatták a gyászoló csalá-

dot. Alkalmi énekekkel és zenedarabokkal a szilágyballai gyülekezet ének- és zenekara szolgált. Az Úr vigasztalását kívánjuk a gyászoló család minden tagjának! (Veress Teréz)

■ † **Darabont Istvánné (szül. Gergely) Eszter** temetése 2022. október 13-án történt Szilágypercseben. Testvérnőnk sok megpróbáltatáson ment keresztül élete folyamán, de a hitben végig kitartott és halálig hűséges maradt Jézus Krisztushoz és a gyülekezethez. A temetési istentiszteleten Borzási Pál helyi lelkipásztor hirdette a vigasztaló Igét, úgy a kápolnánál (Dán 12:13), mint a sírkertben (1Pt 1:9-12). Emléke legyen áldott! (Borzási Pál lp.)

■ 2022. szeptember 14-én vettünk búcsút Szilágypercseben † **Boncidai Bálinttól**, akinek 67 esztendő adta ajándékba Teremtő Atyánk. Testvérünk egészségi állapota az utóbbi években egyre rosszabb lett, de nővére és húga szeretete folytán hűséges gondozásban részesült halála napjáig. A temetésen Isten vigasztaló Igéjét Borzási Pál helyi lelkipásztor hirdette úgy a kápolnánál (Zsolt 139:23-24), mint a temető kertben (Dán 12:1-3). A gyászoló családra Urunk gazdag vigasztalását kívánjuk! (Borzási Pál lp.)

■ † **Nagy Mihály** testvér a tövisháti Bogdándról származott, de élete nagy részét Szatmárnémetiben töltötte. Testvérünket az Úr a húszas éveiben megszólította és komoly megtérésen ment keresztül. Hatvanas évei végén is nagyon aktív életet élt, úgy a fizikai, mint a lelki munkából szorgalmasan kivette a részét. A szeptemberi hónap végén hirtelen betegség érte. A következő hetekben már csak a kórházi ágyban tudták látogatni szerettei, míg az Úr haza nem szólította. Október 24-kén Szatmárnémetiben a gyülekezet és a gyászoló család jelenlété-

ben vettünk végső búcsút testvérünkötől, megemlékezve az Úrhoz való hűségéről. A temetésén a vigasztaló ige a 2Móz 33:21 alapján szólt hozzánk: „Van hely én nálad, állj a kősziklára!”

(Szabó Szilárd lp.)

„Az igazak emléke áldott!”

„Ifjúsági találkozó” 60-on túliaknak

Egy csodálatos álmom teljesülhetett október 2-án Biharon. Úgy éreztem, milyen szép lenne „ifjúsági találkozót” szervezni a környező gyülekezetek idősödő tagjainak. Egy olyan igazi korabeli ünnepélyt. Elmondtam ezt Albert I. Zsolt lp tv.-nek, aki örömmel fogadta az ötletet. Miután a gyülekezet vezetősége is támogatta, kezdettem is a szervezést.

A meghívottak nagyon örültek az alkalomnak, aki tudott, el is jött. Így ünnepelhettünk együtt Asszonyvásárra, Tamási, Szalárd, Szentjános, Püspöki, Szaldobágy és Bihar szépkorúival. A mottónk alapján (Zsolt 148:12–13) hívtam a fiatalabbakat is, akikkel együtt hálával dicsértük Istenünket. Zengett az imaház a lelkes énekléstől. Közben szavalatok, bizonyágtevések voltak. Igei üzenettel Elekes József ny. lp. szolgált a Fil 3:14 alapján, bátorítva, hogy a régieket elfeledve, az előttünk valónak nekidőlve fussuk meg pályánkat a célig.

Nagy szeretettel köszönthettük gyülekezetünk legidősebb házaspárját, a 89 éves Cartiş Ioant a 90 éves Floaréval (lásd a fotót). Isten kegyelméből 69 évet tölthettek eddig együtt. Az Ézs 46:4-gyel biztattam őket, hogy továbbra is bízzanak Isten ígéretében, aki ezután is velük lesz, ahogy eddig is, majd egy román énekkel örvendeztettük meg őket.

Azzal a bizonyossággal fejeztük be istentiszteletünket, hogy ha itt testünk, hangunk el is gyengül, elnémul, a mennyben majd szebben zenghetjük a Bárány énekét. Az alkalom szeretetvendégséggel és őszinte boldog beszélgetéssel zárult. Mindezért legyen áldva a mi Urunk Istenünk!

Szivák Etelka

Kim Phuc első karácsonya

„Milyen évet írunk?” – kezdte mondandóját Ho Hieu Ha lelkipásztor a gyülekezet előtt karácsony szentestéjén. Kissé tanakodva néztünk egymásra, azt gondolva, hogy ez most valami trükk lehet, hiszen erre nyilvánvaló a válasz. „Na, milyen évet írunk?” – kérdezte újra, ezúttal már szívből jövő kacagással, és széles karmozdulataival is sürgetve, hogy „Gyerünk, mondjátok!” „Ezerkilencszáz-nyolcvankettő” – kiáltotta végül egy bátor résztvevő, akihez aztán mindnyájan csatlakoztunk. „Úgy van” – helyeselt Ho Hieu Ha pásztor, majd így folytatta: „Na most, azt mondjátok meg nekem, hogy miért éppen 1982-öt?” Mi biztosak voltunk benne, hogy ez egy újabb fortély, és senki sem szólt egy hangot sem.

Nagy megkönnyebbülésünkre Ho Hieu Ha lelkipásztor nem erőltette tovább a dolgot, hanem maga válaszolt: „1982 van. Azért, mert ezerkilencszáz-nyolcvankét év telt el azóta, hogy a Messiás a földre jött. Egyáltalán ez a valami, amit évnek hívunk, csak azért van, mert Isten azt választotta, hogy elküldje az ő szeretett Fiát mihozánk. Ez a történet – a testet öltés – olyan fontos esemény volt, hogy az emberiség úgy döntött: ezután az időt ennek a függvényében számolja. És minden alkalommal, amikor leírod az aktuális dátumot – egy csekkre, a levelezésedre, a naplódra – ezzel elismered, nyugtázod a történelem azon pontját, amelyben Jézus Krisztus lakozást vett köztünk. Ezzel együtt megtisztelod azt az eseményt, amely szó szerint FELOSZTOTTA az időt.”

Ho Hieu Ha pásztor még folytatta: „A karácsony ünnepe nem a gondosan becsomagolt ajándékról szól, amit egymásnak adunk, hanem arról az AJÁNDÉK-ról, aki Jézus, az egyetlen Fiú. Ő a mi legnagyobb ajándékunk.”

Figyelmesen hallgattam a lelkipásztort, azzal a felismeréssel a szívemben, hogy valami megmozdult a belsőmben. Átolvastam már a teljes Szentírást. Barátnőm, Thuy, megválaszolta már az engem legjobban nyomasztó kérdéseket. Hűségesen dicsőítettem Jézust a többi keresztyénnel. És most már készen vagyok követni Istent.

A befejezéskor Ho Hieu Ha pásztor ezeket mondta: „Ha itt vagy velünk ezen az estén, de még sohasem hívtad meg Jézus Krisztust, hogy legyen a te életed Ura, szeretném, ha fontolóra vennéd ezt itt és most. A Biblia mondja, hogy a gyermek Jézus felnövekedett és tökéletes életet élt. A Biblia mondja, hogy áldozatul a te és az én bűnömért, önkéntesen meghalt egy római keresztfán. A Biblia azt is mondja, hogy három nap múlva feltámadt a halálból, megmutatva ezzel hatalmát a halál fölött. És a Biblia elmondja azt is, amit nekünk meg kell ➔

→ tennünk, hogy teljes és végérvényes menetelünk legyen az egyedül igaz Istenhez: szívünkben higgyük el és szánkkal valljuk meg, hogy Jézus Krisztus Úr. Ha lenne itt valaki ma este, aki megnyitná szívét, Jézus betér ahhoz. Ő veheti el csak életed terheit, és adhat neked igazi békességet.”

Kim Puch

Ez pontosan az volt, amit a Szentírásból összeszedtem. IGEN. És majdhogynem felugrottam akkor ott a helyemről, annyira sóvárogtam a békességet. Most már készen álltam a szeretet és öröm fogadására. *Mert annyi gyűlölet van a szívemben* – gondoltam. *A keserűség nagy terhét már túl nehéz tovább cipelnem.* Akartam a vétkeimre való bocsánatot, és hogy elengedjem fájdalmaimat. Mégiscsak jobban vágytam élni, mint folyton a „jobb lenne meghalni”-ról fantáziálni. Akartam hát nagyon Jézust.

Úgyhogy amikor Ho Hieu Ha pásztor beszéde végére ért, én azonnal felálltam, kiléptem a padból és a szószék elé siettem, hogy igent mondjak Jézus Krisztusnak.

„Igen, az én Megváltóm vagy! – Atyám vagy, és én gyermeked!” Thy még mindig ott volt a padban, ahol egymás mellett ültünk, de amikor felemelte a fejét, az imáját befejezve, azonnal észrevette, hogy hiányzom mellőle. Tekintete végigszelte a termet, majd megállt az oltárnál. „Igen! Megtetted!” – suttogta, és öklét a levegőbe lendítette.

Az istentisztelet után azonnal, megint együtt, megszorítva mindkét kezemet, szeme könnyes lett. „Thy”, mondtam, „köszönöm az imáidat, és hogy annyira szeretsz. Nagyon nagy áldás vagy nekem.” Thy ölelésébe burkolt, hozzátéve: „Most már mindig békességed lesz”.

Felébredve 1982 karácsony reggelén, először tapasztaltam meg Jézus Krisztus születésének szívből jövő ünneplését.

Bárcsak anyukám is ugyanígy látná mindazt, ami velem történt! „Anyá, végre békességem van!”

* * *

A fordítás részlet Kim Phuc Phan Thi *Fire Road* c. Könyvéből. Kim Phuc (ejtsd *Fúk*), a „napalm-leány” szülőfaluját, a dél-vietnámi Trang Bang-ot, 1972. június 8-án napalmos bombatámadás érte. A roppant magas hőfokon égő elegy a kilenc éves kislányon majdhogynem halálos sebeket okozott. A meztelenül menekülő gyerekről Nick Ut haditudósító készített fotót, amely gyorsan felkerült a világlapok címlapjára és közvetve hozzájárult a háború

gyors befejezéséhez. Az „új” ország diktatúrája évekig sok keserűséget okozott neki, az égési sebek fájdalmai mai napig sem szűnnek. Kim családjával most Torontó környékén él, és egy baptista gyülekezet tagja, valamint az UNESCO jószolgálati nagykövete. Megemlékező írást tőle, az ötven éves évforduló kapcsán, június 6-án hozott a The New York Times. Megtérése, karácsony előestéjén, éppen negyven évvel ezelőtt történt.

Szilágyi László

Az öreg pásztor éneke

*Amíg az ember él, tanul s vitázik,
s maholnap, jószerint semmit sem értek.
Elérkeztem a szent „semmit-tudásig”,
amikor mindent látni vágy a lélek.*

*Nem a külsőt és nem a látszatot,
de közepét a dolgok erdejének,
a forrást, ahol születik az ének,
s a lényegét, ahol belül ragyog.*

*Az Istent is örök szeretetének
izzásában, amikor átölel,
s jelen van, mint a levegő, az élet,
nem tudni hogy, de végtelen közel.*

*Hogy lássuk Őt, a fény azért ragyog!
Menjünk hát Hozzá, kicsi pásztorok!*

Csanád Béla

Szeretet – kiadja a Romániai Magyar Baptista Gyülekezetek Szövetsége

Elnök: Pardi Félix **Főszerkesztő:** Szabó László

Felelős szerkesztő: Gönczi Géza

410050 ORADEA, Str. Gen. H. M. Berthelot 5.
Szerkesztőségi telefonszám: 0735 500 009

E-mail: szeretetlap@gmail.com

Postázás: Papp Margitka, 0735 500 919
A szerkesztőség fenntartja a jogot, hogy a kéziratokat szükség szerint átdolgozza.

Lapzártá: a megjelenést megelőző hónap 12-e.

Nyomtatás: Pentaprint Nyomda, Bihar.

A lap megjelenik havonta. ISSN 1223-4605